

Celebrar les Normes

VICENT USÓ
Escriptor

ÉS IMPORTANT, però, no perdre de vista un detall. Les Normes del 32, ja ho saben vostés, no són sinó una translació de les regles que Pompeu Fabra havia proposat per a Catalunya. D'aquesta manera, el consens assolit a Castelló sancionava d'una manera clara la unitat lingüística. I, vist com han anat les coses, el fet resulta d'allò més important. Imaginen per un moment que els valencians, com han fet els gallecs respecte del portugués, s'hagueren apartat de la normativa única. Al marge del tronc comú, el panorama de la llengua autòctona al País Valencià seria, sens dubte, prou més desolador del que coneixem. Per això, també, la rellevància de l'acord del 32. De fet, ningú pot negar, a hores d'ara, l'èxit de les regles aprovades a Castelló. Les Normes són, ara mateix, la base de la llengua que fa servir l'Administració, tant en els escrits rutinaris com en les publicacions oficials, i el punt de partida de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. I idèntic criteri regeix el valencià que fa servir la premsa, el sistema docent o la literatura. Una altra cosa és que el valencià s'use menys del que caldria o que no es promoció com toca. En tot cas, sense les Normes de Castelló, el valencià, avui, seria pràcticament una llengua morta. Que és, no ho oblidem, el que desitjarien alguns dels nostres governants. O això sembla.

Ja saben vostés que durant les últimes setmanes hem celebrat el 75 aniversari de la signatura de les Normes de Castelló. I també deuen saber que la Generalitat valenciana, a diferència d'altres institucions, entitats i de bona part de la societat civil, no s'ha sentit al·ludida per l'efemèride. Curiosament, l'organisme que té la màxima competència per vetlar i promoure la llengua dels valencians ha estat qui menys carn ha posat a la graella. I supose que ningú no se n'estranya. De fet, l'únic acte rellevant en matèria lingüística que ha protagonitzat la Generalitat valenciana en les darreres setmanes ha estat la clausura del senyal de tv3 al País Valencià. Un fet ja prou significatiu perquè calga cap més comentari.

El Periódico Mediterráneo, 23 de desembre de 2007, p. 11.